

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221200433
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4221200433.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: B. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., o zaplatenie sumy 219,40 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13Csp/19/2021-166 zo dňa 26.10.2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie sumy 50 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 11.02.2018 do zaplatenia zastavil, žalobu v zostávajúcej časti zamietol a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, § 132 ods. 2, § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odôvodnení uviedol, že si žalobca voči žalovanej uplatnil nárok na zaplatenie sumy 219,40 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 11.02.2018 do zaplatenia. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.03.2019 postupca - spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. - postúpil na žalobcu ako postupníka pohľadávku voči žalovanej, ktorá dňa XX.XX.XXXX uzavrela s právnym predchodcom žalobcu „Zmluvu o pripojení a poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX“, predmetom ktorej bol záväzok postupcu zriadiť a poskytovať službu satelitnej televízie „K. N.“ v balíku „K. N. XXXX“ a extra balíku „K. G. D.“. Postupca v súlade so zmluvou poskytoval žalovanej aj ďalšie služby, a to nájom koncových zariadení, výpožičku Smart karty, diaľkového ovládača, zdrojového kábla, Scart/HDMI kábla a koncové zariadenie, ktoré žalovaná prebrala pri podpise zmluvy a inštalácii. Za poskytnuté služby postupca vystavil žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXX na sumu 219,40 eura, ktorá bola splatná 10.02.2018. V uvedenej faktúre si postupca uplatnil aj pokutu pri predčasnom ukončení zmluvy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 302,50 eura, avšak žalobca sa dožaduje len zaplatenia sumy 219,40 eura.

2. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 17.08.2021 zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 50 eur s príslušenstvom späť z dôvodu, že si nedopatrením uplatnil aj poplatok za základnú inštaláciu technikom, preto navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Žalobca ďalej uviedol, že medzi postupcom a žalovanou bola uzavretá dňa XX.XX.XXXX zmluva č. XXXXXXXXX a v zmysle preberacieho protokolu a dodatku k službe Satelitnej televízie - H. M. si postupca a žalovaná dohodli, že postupca poskytne akciový produkt

v podobe E.-K. N. XXXX s dobou viazanosti 24 mesiacov. Žalobca poukázal na žalovanou neuhradené faktúry. Ďalej tvrdil, že pokiaľ bola zmluva medzi postupcom a žalovanou uzatvorená dňa XX.XX.XXXX, je zrejmé, že žalovaná porušila zmluvnú povinnosť zabezpečenú zmluvnou pokutou vo výške 50 eur už dňa 10.04.2016. Žalobca ďalej tvrdil, že z dôvodu, že žalovaná si neplnila zmluvné povinnosti riadne a včas, postupca v súlade s časťou III. článkom 6. bod 9) Všeobecných podmienok odstúpil od zmluvy z dôvodu, že žalovaná nezaplatila cenu za poskytnuté služby ani do 60 dní po splatnosti. V rámci faktúry č. XXXXXXXXXXXX si postupca uplatnil pokutu za nevrátenie zariadení.

3. Súd v súlade s § 145 ods. 2 CSP zastavil konanie v rozsahu späťvzatia žaloby v časti 50 eur s príslušenstvom titulom vyfakturovanej základnej inštalácie technikom.

4. Súd daný zmluvný vzťah posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy a zmluvu podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z., ktorá je s poukazom na predmet činnosti spoločnosti DIGI SLOVAKIA, s.r.o., aj zmluvou spotrebiteľskou. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa XX.XX.XXXX došlo medzi spoločnosťou DIGI SLOVAKIA s.r.o. a žalovanou k uzavretiu zmluvy o poskytovaní verejných služieb v zmysle § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. Začiatok poskytovania dohodnutej služby satelitnej televízie bol od XX.XX.XXXX. Súd nemal z predložených listinných dôkazov žalobcu preukázanú povinnosť žalovanej zaplatiť faktúru č. XXXXXXXXXXXX z 26.01.2018 na sumu 219,40 eura, keďže žalobca nepreukázal, že došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu do vyhotovenia faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.01.2018 niektorým zo spôsobov predpokladaných v § 44 ods. 7, 9 - 14 zákona č. 351/2011 Z. z. Nepreukázal ani dôvodnosť účtovania jednotlivých položiek vo faktúre, keďže nepreukázal existenciu dohody zmluvných strán, ktorá by ukladala žalovanej povinnosť vrátiť prevzaté zariadenia. Rovnako súd nemal preukázaný ani dôvod pokutovania žalovanej za nevrátenie zariadení a existenciu písomnej dohody zmluvných strán o pokutách. Za písomnú dohodu nemožno považovať žalobcom predložený cenník z roku 2017, ktorý nie je podpísaný žalovanou a z rovnakých dôvodov nemožno považovať za písomnú dohodu ani predložené Všeobecné podmienky a Osobitné podmienky. Navyše, právny predchodca žalobcu pokutoval žalovanú aj za nevrátenie takých zariadení, ktorých prevzatie žalobca ani netvrdil a nepreukázal (smart karta). Žalobca nepreukázal dôvodnosť účtovania aktivačného poplatku K. žalovanej po vyše dvoch rokoch od uzavretia zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a tiež nepreukázal, že by zo strany žalovanej došlo k porušeniu záväzku viazanosti tak, ako je tento záväzok vymedzený v podaní spoločnosti DIGI SLOVAKIA s.r.o. z 20.01.2016 (čl. 30) pod číslom 7 písm. c).

5. O náhrade trov konania súd rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP tak, že v konaní procesne úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, keďže jej žiadne nevznikli. Žalobca späťvzatím časti žaloby zavinil i čiastočné zastavenie konania, a preto aj v súvislosti s týmto čiastočným zastavením konania bola procesne úspešná žalovaná.

6. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcom výroku a súvisiacom výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že súd vyhovie žalobe a zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 169,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 11.02.2018 do zaplatenia, resp. zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal nesprávny procesný postup, ktorým mu súd znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. V priebehu konania uvádzal, že postupca odovzdal žalovanej zariadenia v súvislosti s poskytovaním verejných služieb. V rámci faktúry č. XXXXXXXXXXXX si postupca uplatnil pokutu za nevrátenie tam uvedených zariadení. Pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej postupcovi v dôsledku nevrátenia uvedených zariadení, ktoré postupca poskytol žalovanej na základe a po dobu trvania zmluvy. Pokuta zahŕňa jednak náklady postupcu na obstaranie zariadenia spolu s príslušenstvom a tiež náklady na vymáhanie, ktoré by postupcovi nevznikli, ak by si žalovaná splnila svoju povinnosť vrátiť postupcovi jeho zariadenia. On v konaní tvrdil, že tieto zariadenia boli žalovanej riadne odovzdané, avšak žalovaná ich postupcovi nikdy nevrátila. Žalovaná využívala služby satelitnej televízie nepretržite po dobu minimálne jeden a pol roka, čo by bez poskytnutia uvedených zariadení nebolo možné. Má za to, že spôsob, akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute, je individuálne dojednanie zmluvnej pokuty, a to práve s ohľadom na to, že žalovaná mala možnosť vybrať si poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných služieb, k čomu je logicky napočítaná suma zmluvnej pokuty. Žalovaná vyhlásila, že sa oboznámila s obsahom zmluvy, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Osobitnými podmienkami a Cenníkom,

ktoré sa ako neoddeliteľné súčasť zmluvy zaviazala dodržiavať. Absolútne sa nestotožnil s rozhodnutím súdu, pričom ho považoval za zmätočné a nepreskúmateľné. Zmluvná pokuta za porušenie záväzku viazanosti zabezpečovala dodržanie doby viazanosti dojednanej medzi postupcom a žalovanou. Podľa neho je v predmetnej veci potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že zmluvná pokuta predstavuje najmä paušalizovanú náhradu škody a žalovaná predmetné dojednanie bez výhrad podpísala, pričom uvedené nenamietala ani v konaní pred súdom. Keďže si žalovaná neplnila zmluvné povinnosti riadne a včas, postupca v súlade s časťou III. článkom 6. bod 9. VOP využil svoje právo a odstúpil od zmluvy z dôvodu uvedeného v písm. b), teda preto, že žalovaná nezaplatila cenu za poskytnuté služby ani do 60 dní po dni splatnosti. Podľa jeho názoru ukončenie alebo neukončenie zmluvného vzťahu nemá na uplatnený nárok žiadny vplyv, pretože ten odvodzuje od faktúr vystavených na základe riadne uzavretej zmluvy. Ukončenie zmluvného vzťahu má za následok výlučne to, že zmluvou deklarované služby už žalovanej nie sú naďalej poskytované. Žalobca sa nestotožnil s rozhodnutím súdu a uviedol, že v konaní splnil nielen svoju povinnosť tvrdenia, ale označil a súdu tiež predložil všetky relevantné dôkazy objasňujúce a preukazujúce žalovaný nárok, pričom mal za to, že v konaní uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno. Keďže jeho skutkové tvrdenia neboli protistranou v celom konaní popreté a ani spochybnené, v zmysle § 151 ods. 1 CSP ich bolo potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia. Odôvodnenie súdu prvej inštancie považoval za arbitrárne a prijaté závery súdu za svojvoľné a nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd v priebehu konania vlastnou činnosťou rozporoval jeho skutkové tvrdenia.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Z obsahu spisu v tejto veci vyplýva taký skutkový stav, ktorý súd prvej inštancie opísal v odôvodnení svojho rozsudku a ktorým bol aj odvolací súd pri svojom rozhodovaní viazaný. Súd prvej inštancie konštatoval, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX, predmetom ktorej bol záväzok postupcu zriadiť a poskytovať službu satelitnej televízie a žalovaná sa zaviazala uhrádzať platby za poskytnuté služby. Žalobca tvrdil, že žalovaná si svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy neplnila, a preto jeho právny predchodca od zmluvy odstúpil a vystavil žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXX na sumu 219,40 eura, so splatnosťou 10.02.2018. Súd prvej inštancie však nemal preukázané, že došlo k odstúpeniu od zmluvy a tiež, že nastali účinky odstúpenia predpokladané v § 44 ods. 14 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách. Preto považoval za nedôvodné vyúčtovanie jednotlivých položiek vo faktúre, pričom nemal preukázané uzatvorenie dohody zmluvných strán o povinnosti žalovanej vrátiť zariadenia za určitých dohodnutých podmienok a ani dôvod pokutovania žalovanej za nevrátenie zariadení, keďže nemal preukázanú existenciu písomnej dohody zmluvných strán o pokutách, pričom cenník, všeobecné a osobitné podmienky za takúto dohodu nepovažoval, pretože neboli žalovanou podpísané. Za nedôvodné považoval účtovanie aktivačného poplatku K. po viac ako dvoch rokoch od uzatvorenia zmluvy a poukázal aj na účtovanie pokuty za nevrátenie smart karty, ktorú žalovaná ani neprevzala.

9. Nová právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP). Na odvrátenie fikcie nespornosti (t.j. fikcia založená podľa § 151 ods. 1 CSP) skutkových tvrdení protistrany postačuje ich generálne popretie, ak strana uvedie vlastné tvrdenia o skutkových okolnostiach. Princíp rovnosti zbraní ako jeden zo znakov širšieho konceptu spravodlivého súdneho konania vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície proti jej protistrane. Koncept spravodlivého súdneho konania v sebe

implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale aj zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené, s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim. Právo na spravodlivé súdne konanie však nie je absolútne a jeho rozsah sa môže meniť v závislosti od špecifických okolností predmetného prípadu.

10. Strana sporu má v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. V rámci toho je žalobca povinný pripojiť k žalobe dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Povinnosť pripojiť k návrhu listinné či iné pripojiteľné dôkazy slúži na to, aby súd mohol bez zbytočných prieťahov pripraviť pojednávanie vo veci. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Aby účastník mohol splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

11. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne skonštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou, založeného Zmluvou o pripojení a poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, a preto nie je možné žalobe vyhovieť. V dôsledku neunesenia dôkazného bremena musí žalobca znášať pre neho nepriaznivé rozhodnutie v podobe zamietnutia zvyšku žaloby.

12. V predmetnom konaní žalobca pred súdom prvej inštancie tvrdil, že z dôvodu, že si žalovaná neplnila zmluvné povinnosti riadne a včas, postupca (právny predchodca žalobcu) v súlade s časťou III. čl. 6. bod 9. Všeobecných podmienok odstúpil od uzatvorenej Zmluvy o pripojení a poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Pri takomto skutkovom tvrdení žalobcu bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné listinné dôkazy na preukázanie uskutočneného odstúpenia od zmluvy a zánik zmluvného vzťahu medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu tak, aby súd prvej inštancie mohol preskúmať, či k odstúpeniu od zmluvy skutočne došlo. Dôkazné bremeno preukázania tvrdenia o odstúpení od zmluvy jednoznačne spočívalo na žalobcovi. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, pretože nepredložil žiadny listinný dôkaz preukazujúci uskutočnenie odstúpenia od zmluvy a ukončenie zmluvného vzťahu so žalovanou.

13. Podľa § 44 ods. 14 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane, ak nie je v odstúpení uvedený neskorší deň; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany.

14. Práve preukázanie ukončenia zmluvného vzťahu bolo v danom spore podstatným pre posúdenie nárokov, ktorých zaplata sa žalobca od žalovanej domáhal faktúrou č. XXXXXXXXXXXX. V predmetnej faktúre si pôvodný veriteľ uplatnil aktivačný poplatok za K. a pokuty za nevrátenie scart kábla, diaľkového ovládača, koncového zariadenia, smart karty, zdrojového kábla, za porušenie záväzku viazanosti a poplatok za základnú inštaláciu technikom, pričom v tejto časti napokon zobral žalobca žalobu späť, keďže došlo k samoinštalácii. Všetky vo faktúre uvedené pokuty priamo súviseli s ukončením zmluvného

vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, pretože pokiaľ by k ukončeniu tohto zmluvného vzťahu nedošlo a zmluvný vzťah by pokračoval i naďalej, nárok a dôvod na uhradenie pokút by ani nevznikol. Bez ohľadu na bližšie skúmanie platného dojednaní povinnosti vrátiť poskytnuté zariadenia, či káble, a platného dojednaní povinnosti uhradiť pokutu v prípade ich nevrátenia, bolo potrebné v prvom rade preukázať ukončenie zmluvného vzťahu so žalovanou. Až v prípade jeho riadneho preukázania, by následne bolo dôvodné ďalej skúmať, aké povinnosti žalovanej vyplývajú z ukončenia zmluvného vzťahu, či tieto povinnosti boli medzi stranami zmluvne dohodnuté, akou formou, či písomnou v prípade napríklad zmluvných pokút, a pod.

15. Keďže v predmetnom spore žalobca riadne nepreukázal, že došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu založeného na základe Zmluvy o pripojení a poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ďalšie skúmanie povinnosti žalovanej vrátiť poskytnuté zariadenia, či uhradiť pokuty za ich nevrátenie, by bolo nadbytočným. Rovnako to platí aj v prípade pokuty za porušenie záväzku viazanosti, pričom pokiaľ nie je riadne preukázané ukončenie zmluvného vzťahu, nemožno konštatovať ani porušenie záväzku viazanosti žalovanou. Podľa názoru žalobcu ukončenie alebo neukončenie zmluvného vzťahu nemá na uplatnený nárok žiadny vplyv, no s týmto tvrdením žalobcu sa nie je možné stotožniť vzhľadom na charakter poplatkov účtovaných právnym predchodcom žalobcu vo vystavenej faktúre č. XXXXXXXXXX, ktoré mohli byť žalovanej fakturované len v prípade ukončenia zmluvného vzťahu.

16. Čo sa týka aktivačného poplatku za K., z dôkazov predložených žalobcom, ani z jeho skutkových tvrdení nevyplývalo, na základe akých skutočností si účtoval tento poplatok, pričom pokiaľ sa jednalo o aktiváciu K., ktorá sa vykonávala pri začatí poskytovania služieb, nie je zrejmé, prečo uvedený poplatok mala žalovaná hradiť až po tvrdenom ukončení zmluvného vzťahu. Dôvodnosť nároku žalobcu na aktivačný poplatok za K. preto v konaní preukázaná nebola.

17. Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie správne podanú žalobu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom, ktorý nepreukázal, že došlo k zániku, resp. ukončeniu zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. V spise totiž absentujú skutkové tvrdenia a naň naväzujúce dôkazy ohľadom jednostranného úkonu adresovaného žalovanej, z ktorého by bolo zrejmé, že právny predchodca žalobcu od zmluvy odstúpil, tak ako má na mysli ustanovenie § 44 ods. 14 zákona č. 351/2011 Z. z. Počas celého konania totiž žalobca netvrdil akým úkonom a kedy došlo k odstúpeniu od zmluvy, a či tento úkon bol adresovaný aj žalovanej.

18. Odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa odovzdania zariadení potrebných na poskytovanie verejných služieb, nevrátenia zariadení žalovanou, dojednaní zmluvnej pokuty, vyhlásenia žalovanej, že sa oboznámila s obsahom zmluvy, všeobecnými obchodnými podmienkami, osobitnými podmienkami a cenníkom, a ďalšie, neboli spôsobilé ovplyvniť správnosť napadnutého rozsudku, pričom žalobca v podanom odvolaní ani nevyvrátil záver súdu o nepreukázaní ukončenia zmluvného vzťahu so žalovanou.

19. Čo sa týka námietky, že skutkové tvrdenia žalobcu neboli protistranou v celom konaní popreté a ani spochybnené, preto ich bolo potrebné považovať za nesporné skutkové tvrdenia, tak s touto námietkou sa odvolací súd nemohol stotožniť. Odvolací súd nesúhlasí s názorom odvolateľa, že ak žalovaná kvalifikovaným spôsobom nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, stali sa tieto nesporné a súd mal na ne prihliadnuť pri svojom rozhodovaní. Odvolací súd považuje takýto extenzívny a formalistický prístup posudzovania skutkových tvrdení za neudržateľný. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. V sporovom konaní súd v zásade nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán. To neplatí iba výnimočne, ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení. V predmetnej veci sa žalovaná k podanej žalobe vôbec nevyjadřila, preto by podľa výkladu žalobcu bolo potrebné všetky skutkové tvrdenia žalobcu považovať za nesporné a nebolo by dôvodné vo veci vykonať žiadne dokazovanie. Takýto procesný postup by však bol neudržateľný aj z tohto dôvodu, že nespornosť skutkových tvrdení nezavahuje žalobcu povinnosti uniesť dôkazné bremeno v preukázaní skutkových tvrdení uvádzaných v podanej žalobe. Pokiaľ žalobca neunesol dôkazné bremeno v časti preukázania tvrdenia o odstúpení od zmluvy, nemožno konštatovať, že nemal povinnosť unesenia dôkazného bremena v tejto časti len preto, že žalovaná nepoprela jeho tvrdenie o odstúpení od zmluvy. Súčasne

za situácie absencie akéhokoľvek listinného dôkazu preukazujúceho odstúpenie od zmluvy, možno mať dôvodnú pochybnosť o pravdivosti tohto tvrdenia.

20. Žalobca tiež v podanom odvolaní namietal arbitrárnosť napadnutého rozsudku a svojvoľné závery súdu. Odvolací súd má za to, že odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu spíňa všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, keď súd prvej inštancie v rozhodnutí uviedol, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy predložil, následne opísal skutkový stav, uviedol, aké skutočnosti boli predloženými dôkazmi preukázané, výsledky vykonaného dokazovania súd náležite vyhodnotil a svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil, vychádzajúc zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov v čl. 15 základných princíпов CSP a v § 191 ods. 1 CSP, ktorý je limitovaný požiadavkou nadväznosti medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi. V rozhodnutí nechýbalo ani právne posúdenie veci v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie si teda svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovení § 191 a § 220 ods. 2 CSP riadne splnil, výsledky vykonaného dokazovania náležite vyhodnotil a svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil. Vzhľadom na to všeobecná námietka žalobcu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne, neobstojí. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je totiž dostatočne zrozumiteľne odôvodnené a logicky konzistentné.

21. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku ako aj vo výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, preto by jej podľa § 255 ods. 1 CSP patrila náhrada trov odvolacieho konania. Keďže jej v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli, odvolací súd jej nárok na náhradu týchto trov nepriznal (§ 396 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).